

[Arbejds- og Socialministeren.]

Folketingets Finansudvalg allerede gennemførte Lønforbedringer for Ledere og Medarbejdere paa de private anerkendte Opdragelseshjem. Det foreslaas, at disse Lønninger ved de private Opdragelseshjem, hvor de — naar bortses fra de private Skole- og Ungdomshjem — længe har ligget urimelig lavt, fra 1. April 1946 at regne skal kunne hæves til de for Statens Opdragelseshjem gældende Sæts. Over for Folketingsudvalget, der har behandlet dette Lovforslag, er der rejst Spørgsmaal om en yderligere Forhøjelse af Lønningerne, herunder Inspektionstillæggene til Deltagere i det opdragende Arbejde, samt af de Vederlag, som Hustruene oppebærer for Ledelsen af Hjemmenes Husvæsen. Ved Forhandlingerne i Udvalget er der opnaaet Enighed om at foreslaa Inspektionstillæggene, der før for de ved private Hjem ansatte laa lidt lavere end for Ledere og Medarbejdere paa Statshjemmene, nu forhøjes til de for Statshjemmenes Tjenestemænd gældende Beløb.

For Hustruverdelerlagets Vedkommende ansaa Udvalget det ganske vist for paakrævet, at Spørgsmaalet om Forhøjelse af dette Vederlag blev taget op til fornyet Overvejelse, men man fandt det betænkeligt saa kort Tid efter Vedtagelsen af den nye Tjenestemandsløvs Lov at kræve det taget op til Revision. Dette Spørgsmaal agter jeg at henvise til Overvejelse i det paatænkte Udvalg om Opdragelseshjemmene. Samtidig agter jeg at henvise Spørgsmaalet om Forbedring af Forstanderhustruernes pensionsmæssige Stilling til det ligeledes foreslaaede Udvalg om Ændringer i Pensionsordningen for Børneforsorgens Medarbejdere. Om Begrundelsen for Nedsættelsen af dette Udvalg kan jeg, idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets § 7, Stk. 3, oplyse, at man har anset det for rimeligt at overveje Børneforsorgens Medarbejderes pensionsmæssige Stilling, da Ledere og Medarbejdere saavel ved Opdragelseshjemmene som ved de forebyggende Institutioner nu faar Lønninger fastsat efter Tjenestemandsløvens Principper. Hidtil har Medarbejderne paa de private Hjem været henvist til at pensionsforsikre sig i Pensionskassen for Børnesagens Arbejdere, men Pensionsvilkårene har været ringere end for Statstjenestemændene, navnlig fordi der ikke til denne Pensionsordning er knyttet en fyldestgørende Dyrtidstillægsordning. Med Gennemførelsen af Lønforbedringerne er der forbundet en Merudgift paa godt 3½ Mill. Kr. aarlig.

De private Opdragelseshjems Økonomi har i øvrigt i Almindelighed altid været vanskelig, og ikke mindst har Prisstigningerne under den anden Verdenskrig i høj Grad øget Hjemmenes Vanskeligheder. Det har derfor været nødvendigt for Staten at yde stærkt stigende Krisetilskud, der i de seneste Aar har andraget ca. 1,2 Mill. Kr. Saa længe det nuværende Prisniveau ikke væsentligt falder, maa man regne med, at det blot til Bevarelsen af den nuværende Standard vil være paakrævet at yde et aarligt Tilskud til de anerkendte private Opdragelseshjem paa omkring 1,2 Mill. Kr.

Herudover er der imidlertid stillet Forslag om, at der til Ministerens Raadighed til Forbedring af Hjemmenes almindelige Standard stilles en Bevilling paa 425 000 Kr. aarlig. Ikke mindst paa Tilvejebringelsen af denne Raadighedssum lægger jeg megen Vægt.

Som det fremgaar af Bemærkninger til Lovforslaget, som jeg tillader mig at henvise til, maa der paaregnes en aarlig Udgift paa ca. 5 Mill. Kr., som foreslaas fordelt mellem Staten og den fælleskommunale Udligningsfond. Lovforslagets Fordelingsregler skulde foreløbig gælde for Tiden indtil 1. April 1949.

Jeg skal samtidig tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 368 af 27. Juli 1945 om Ændringer i Forsorgsloven angaaende Forhøjelse af Statstilskudet til Institutioner for forebyggende Børneværn. Ogsaa dette Lovforslag er enstemmigt vedtaget af Folketinget. Den nævnte Lov betød en væsentlig Forbedring af Børnehavernes, Vuggestuernes og Fritidshjemmenes Økonomi, dels ved Indførelsen af et offentligt Tilskud paa normalt 70 pCt. af de godkendte Driftsudgifter, dels ved Muligheden for at give betydelige Tilskud til Oprettelsen. Loven er en Forsøgslov, der foreløbig skulde gælde for 2 Aar, for at man i den Tid kunde faa tilstrækkelig Erfaring om, hvordan Ordningen vilde virke i Praksis. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, som jeg tillader mig at henvise til, har Ordningen stort set virket tilfredsstillende, men man har endnu ikke indhøstet tilstrækkelige Erfaringer til, at man ønsker at foreslaa en endelig Ordning. Den foreløbige Lov foreslaas derfor forlænget eet Aar, til 1. April 1948.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale begge Lovforslagene til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.